UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LXII. Qualiter sub Honorio III. idem Monasteriu[m] deficientibus Monachis, per Canonicos Mortarienses fuit reformatum, qui vsque ad annu[m] Christi 1509, ibi manserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Visual Library

tur, quia inter hunc poſteriorem, & illum prioré, alius Abbas nomine Balduinus interceſſit, cui Caliſtus II. ſub an. 1120. literas quaſdã dirigit, quæ in Carthophilacijs D. Petri in Cœlo aureo ſeruãtur.

IV. SVnt etiam in eiſdem Archiuijs alia duo priuilegia, primum Alexandri III. datum Anagniæ per manum Gratiani S.R.E. Subdiaconi, & Notarij 10. Kal. Maij indict. 6. Incarnationis Dominicę an. 1173. Pontificatus ſui anno 14. incipit.

Alexander Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei dilecto filio Olrico Abbati monaſterij S. Petri &c. ſecundum, Innocentij III. datum Laterani per manum Blaſij S.R.E. Subdiaconi, & Notarij XI. Kal. Apr. indict. 5. Incarnationis an. 1201. Pontif. ſui an. 5. directum Abbati nomine Gualterio ſimilis omnino tenoris, & cum eiſdem clauſulis, ex quibus ſufficientiſſimè probatum, ni fallor, relinquitur, clericos canonicos ſemel in dicta Baſilica, ſiue per S. Syrum, ſiue per alios Epiſcopos ſucceſſores ante Regem Luitprandum inſtitutos, nunquam totaliter in illa defeciſſe. Quanquam quod ex illius Baſilicæ monumentis venari poſſum, circa tempora Innocentij III, ac illius ſucceſſoris Honorij, quibus ipſa Eccleſia per Canonicos Mortarienſes fuit reformata, priores illi clerici, qui cum monachis, & ſub monachis degebãt, à Regulari diſciplina ita eſſent relaxati, vt vix aliquod veſtigium, ac vel ipſum nomen clericorum Canonicorum, ſiue regularium tenerent.

V. QVæ omnia confirmari etiam poſſunt ex his, quæ de Anſelmo, & Gualla S.R.E. Cardinalibus & alijs nonnullis Papienſibus, ac aliarum ciuitatum Epiſcopis ex eodem Collegio Canonicorum per illud tempus aſſumptis Onuphrius, Ciaconius, & alij autores tradiderũt. Scribit enim Ciaconius in vita Honorij II. ex hoc collegio aſſumptum fuiſſe Anſelmum presbyterum Cardinalem S. Laurentij in Lucina ab eodem Pontifice creatum, cuius etiam meminit Onuphrius in additionibus ad Platinam in Honorio II. quique in ſchiſmate inter Innocentium II. & Petrum Leonis Pſeudopapam Anacletum II. nuncupatũ, partes legitimi Pontificis pro viribus, ac ſtrenuè tutatus eſt, vt Baronius tomo 12. ſub anno 1130. notauit. Addit idem Ciaconius in Vita Innocentij III. ex eodem Collegio Canonicorum acceptũ Guallam de Bicherijs Vercellenſem S.R.E. Cardinalẽ, prius Diaconum S. Mariæ in Porticu, deinde presbyterum S. Martini in montibus, legatum Apoſtolicum ad Regem Angliæ deſtinatum, qui in ſua ciuitate Vercellenſi præclarum, ac præcipuum illius Prouinciæ templum, ac Cœnobium S. Andreæ nuncupatum ſuis Canonicis exſtruxit, ac dote ingentiſſima caſtrorum, & villarum auxit, quod licet in bonis temporalibus valde imminutum ob frequentes bellorum vaſtationes, ijdem Canonici Regulares noſtræ Lateranenſis Congregationis nunc obtinẽt. De quo libro tertio dicemus. Ferũt etiam ex eodem Canonicorum collegio nonnullos Epiſcopos Papienſes prodijſſe, & alios aliarum Ciuitatum, de quibus Ioannes Philippus Nouarienſis lib. 3. cap. 29. apud quem ſit fides.

CAPVT SEXAGESIMVMSECVNDVM.

Qualiter ſub Honorio III. idem Monaſterium deficientibus ibidem Monachis, per Canonicos Mortarienſes fuerit reformatum, qui vſque ad annum Chriſti 1509. in eodem Monaſterio manſerunt.

QVingenteſimus circiter currebat annus, cum monachi Benedictini clericis Canonicis in dicta Eccleſia ſociati debitum ſeruitutis famulitium Deo gratum, ac etiam hominibus acceptum, & laudabile ſoluebant, quo tempore vt eſt communis naturæ conditio in deterius vergere, & niſi ſuperni numinis manu validiſſima teneatur, labi tandem, & ruere, qui ob ſanctæ conuerſationis odorem, & monaſticæ diſciplinæ rigorem apud cunctos, non ſolùm Inſubres, verum etiam Italos, & Gallos magno in pretio habebantur, ſoluta paulatim monaſtica diſciplina in aperta relaxationem lapſi ſunt adeò, vt monaſterio diruto, ac illius bonis oppignoratis, & multo ære alieno grauatis, tandem ipſe monaſterij Abbas, qui diſciplinam collapſam inſtaurare forſitan voluiſſet, miſere necatus interierit. Id cum ab Hugone S.R.E. Cardinali Epiſcopo Oſtienſi, qui poſtea Summus Pontifex renunciatus Gregorius IX. dictus fuit, in partibus Lombardiæ tunc nomine Sedis Apoſtolicæ legationis munere fungẽte, ad Honorij III. Pontificis Maximi notitiam delatũ eſſet, pijſſimus Pontifex grauiter admodum accepit, ac monaſterij tam nobilis caſum miſeratus, ad illius reformationẽ ſtatim animum ſuũ conuertit, quia tamẽ nulla erat ſpes per ipſos monachos tũc poſſe reformari, ac multò minus per ipſius Baſilicæ Canonicos, quippe qui ſolo nomine regulares vix aliquod Regularis diſciplinæ veſtigiũ tenebant, ac forſan nõ abſimiles, quales nunc etiã in partibus Galliarum nonnullos videre licet. E contrario degebat per id tempus in caſtro Diœceſis Papienſis Mortariæ nuncupato monaſterium S. Crucis eorundem Canonicorum, olim caput nobiliſſimæ Cõgregationis quadraginta, & amplius Cœnobiorum, & nunc membrum noſtræ Congregationis Lateran. cum primis nobile. Illorum igitur Canonicorũ fama laudabili excitatus idem B. Pontifex

roga-

rogantibusq; in primis non ſolum prædicto Cardinali Epiſcopo Oſtienſi cũ cæteris Lombardiæ Epiſcopis, verum etiam ipſo Epiſcopo cum clero, & populo Papienſi, per illos dictam Eccleſiam S. Petri in Cælo aureo cum illius monaſterio reformandam decreuit, illam cum monaſterio, & omnibus illius bonis & iuribus ipſis Canonicis reformandam, regendam, & perpetuò tenendam tradens: ac etiam ad maiorem dictæ Congregationis Mortarienſis decorem, & commoditatem ad præfatam Baſilicam, & Monaſterium D. Petri, quippe quod in illa corpus Sanctiſſimi illorum parentis Auguſtini ſeruaretur, transferendam mandauit: Abſoluta eſt huiuſmodi reformatio ſub Honorio III. anno Chriſti 1222. Pontificatus ſui anno 6. exiſtente Legato in Lombardia eodem Hugone Cardinali Epiſcopo Oſtienſi, cuius prudentiæ illius executionem idem Pontifex delegauit. Extant literæ dicti Pontificis eidem Cardinali Legato, ac etiam Præpoſito, & Canonicis Mortarienſibus ea de cauſa ſcriptæ, quarum exempla ſunt, quæ hic ſequuntur:

Honorius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Venerabili fratri Epiſcopo Oſtienſi Apoſtolicæ Sedis legato, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Benignè tuas recepimus literas continentes, quod te accedente Papiam, inter alia reperiſti monaſterium S. Petri in Cœlo aureo nobis immediatè ſubiectum, adeò in ſpiritualibus, & temporalibus eſſe collapſum, quod niſi per Sedis Apoſtolicæ prouidentiam releuetur, nunquam adijcere poterit, vt reſurgat. Idem quoque monaſterium pro magna parte eſt dirutum, & debito ſeptem millium librarum monetæ Papienſis oppreſſum: rurſus Abbas eiuſdem loci ea occaſione, quod ad nimiam iam memoratum monaſterium diſſolutionem peruenit, nouiter eſt occiſus. Sanè conſtitutis per te Religioſis perſonis ad bona monaſterij procuranda, in ſolutionem debiti conuertenda, & monachis interim donec illud ab huiuſmodi reſpirat onere, in diuerſis monaſterijs collocatis, cum nunquam ſperetur, quod locus ipſe per nigros valeat monachos reformari, conſideraſti eſſe congruum, & reformationi eiuſdem expedire vidiſti, ſi Mortarienſis Eccleſia Ordinis ſancti Auguſtini ad prædictum monaſterium, vbi corpus ipſius requieſcere dignoſcitur, transferatur, cum Canonici eiuſdem Eccleſiæ laudabile habeant teſtimonium, & dictum monaſterium ſatis fuerit honorabile inter cætera prouinciæ Lombardiæ, inſuper nobis in eiſdem literis poſtulaſti, vt noſtrum ſuper hoc beneplacitum ſcriberemus. Multorum enim Prælatorum eiuſdem prouinciæ recepimus literas ſupplicantium, vt ad prædictum monaſterium eandẽ Eccleſiam transferamus, ac proponentiũ hoc ipſi monaſterio, & eiſdem Canonicis expedire, pro eo quod præfatum monaſterium per eoſdem Canonicos, qui vita, & conuerſatione Deo, & hominibus ſunt accepti, facilius, & melius, quàm per alios creditur reformandum: & inde ijdem Canonici liberius inſiſtere poterunt regularibus inſtitutis, qui hactenus in eadem Eccleſia ſæpe paſſi propter continua guerrarũ diſcrimina, deſtructionis, & combuſtionis incommodum, nequiuerunt, quæ ſui ſunt Ordinis commodè obſeruare. Nos igitur plenam de fraternitate tua fiduciam obtinẽtes, per Apoſtolica tibi ſcripta mandamus, quatenus ſuper hoc conſideratis ſingulis circumſtantijs, autoritate noſtra, cum ea, quæ conuenit maturitate, procedas, prout ſecundum Deum videris procedendum. Datum Laterani Idib. Iunij Pontificatus noſtri anno ſexto.

Aliæ literæ eiuſdem Honorij III. ad Præpoſitum, & Canonicos Mortarienſes. II

Honorius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Præpoſito, & Fratribus Mortarienſibus, Ordinis ſancti Auguſtini, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Quæ Apoſtolicæ Sedis firmitatis autoritate prouidè ordinantur, ab eadem debent robur accipere, ne in poſterum facilè quatiantur. Sanè Venerabili fratri noſtro Hugoni Oſtienſi Epiſcopo Apoſtolicæ Sedis Legato, & nonnullis alijs viris religioſis, ac fide dignis, nobis olim per ſuas literas intimantibus, monaſterium Sancti Petri in Cœlo aureo de Papia, nobis immediatè ſubiectum, in Spiritualibus, & temporalibus grauiter corruiſſe, ita vt eiuſdem loci Abbate, occaſione multæ diſſolutionis, ad quam monaſterium ipſum deuenerat, interempto, & vſuris iugiter excreſcentibus, non ſperaretur, quod locus ipſe per nigros poſſet monachos reformari: ac ſuggerentibus nobis, vt caput domus veſtræ ad prædictum monaſterium, vbi corpus ipſius Sancti noſcitur requieſcere, transferremus. Nos eidem Epiſcopo dedimus in mandatis, vt conſideratis circumſtantijs vniuerſis, in negotio ipſo autoritate noſtra procederet; prout ſecundum Deum cognoſceret procedendum, porro idem Epiſcopus varijs negotijs occupatus, mandauit Venerabili fratri noſtro Iacobo Epiſcopo Taurinenſi, vt perſonaliter ad memoratum monaſterium accedens, diligenter inquireret voluntatem Epiſcopi, Cleri, & Populi Papienſis, & ſi videret poſſe fieri ſine ſcandalo, Mortarienſium Domus monaſterium concederet ſæpius dictum, alioquin quod ſuper hoc inueniret, ei per ſuas literas intimaret. præfatus verò Taurinenſis iuxta ipſius Legati mandatum perſonaliter ad Papienſem Ciuitatem accedens, & ſuper prædicto negotio diligenter inquirens Epiſcopi, Cleri, & Populi voluntatem, omnes in hoc inuenit vnanimes & concordes, & cum tandem deliberato conſilio reſpondiſſent, quod huiuſmodi tranſlationem plurimum acceptabant, ſaluo tamen iure Apoſtolicæ Sedis, & Imperij, & Epiſcopi, & ciuitatis Papienſis, ac iure, ac honore aduocatorum monaſterij memorati, idem Taurinenſis ad ſæpe dictum monaſterium cum præfato Papiæ Epiſcopo, & Cleri, & Populi multitudine copioſa procedens, monaſterium ipſum cum omnibus Eccleſijs, poſſeſſionibus, iuribus, & pertinentijs ſuis domui Mortarienſi liberè, & abſolutè ea, qua fungebatur autoritate, conceſſit, expreſſo, vt monaſterium ipſum caput Mortarienſis Ordinis de cætero habeatur, ac te fili Præpoſite vice, & nomine dictæ domus in ipſius monaſterij corporalem poſſeſſionem induxit, tribuendo tibi liberam facultatem, poſſeſſionem omnium temporalium, & ſpiritualium, quæ ad ipſum monaſterium pertinent, autoritate propria nanciſcendi, eiuſque proceſſum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

autoritate legationis ſibi commiſſa confirmauit præfatus Epiſcopus Oſtienſis. Nos igitur inſtrumentis, quibus omnia ſupradicta plenius continentur diligenter inſpectis, conceſſionem prædictam autoritate Apoſtolica roborantes, monaſterium ipſum cum vniuerſis iuribus, poſſeſſionibus, Eccleſijs, & pertinentijs ſuis temporalibus, & ſpiritualibus, vobis, & per vos Ordini veſtro autoritate Apoſtolica confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus. Statuentes, vt Ordo Mortarienſis ibidem perpetuis temporibus obſeruetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, & conſtitutionis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Laterani Idibus Nouemb. Pontificatus noſtri anno ſexto 1223.

III. ILlud tandem non omittendum circa prædictam reformationem, Canonicos Mortarienſes ægrè nihilominus tuliſſe, caput illorum Congregationis ad prædictum Diui Petri monaſterium tranſlatum, eidemque translationi reluctatos adeo, vt opus habuerint, ad illam per Sedem Apoſtolicam adduci, vt apparet ex literis Gregorij X. ad Canonicos Mortarienſes, & alios omnes Priores, & Canonicos Eccleſiarum ad Mortarienſem Eccleſiã ſpectantium datis, quibus mandat, vt Abbati S. Petri in Cœlo aureo vti capiti totius Congregationis obedientiam promptam, & humilem exhibeant. quarum literarum exemplum eſt:

Gregorius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Mortarienſibus, & omnium Eccleſiarum ad Mortarienſem Eccleſiam immediatè ſpectantium Prioribus, & Canonicis Ordinis S. Auguſtini, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Olim nobis in minori officio conſtitutis, tunc in Lombardiæ partibus Legationis officio fungentibus, & nonnullis alijs viris Religioſis fide dignis, bonæ memoriæ Honorio Papæ prædeceſſori noſtro per noſtras literas intimantibus, Monaſterium S. Petri in Cœlo aureo de Papia Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectum in ſpiritualibus, & temporalibus grauiter corruiſſe, ita quod eiuſdem loci Abbate occaſione multæ diſſolutionis, ad quam Monaſterium ipſum deuenerat, interempto, & vſuris ingiter excreſcentibus, non ſperaretur, vt locus ipſe per nigros poſſet Monachos reformari, ac ſuggerentibus ei, vt caput Domus veſtræ ad prædictum Monaſterium vbi corpus B. Auguſtini noſcitur requieſcere, transferre deberet: idem dedit nobis ſuis literis in mandatis, vt conſideratis circunſtantijs vniuerſis, in negotio ipſo autoritate procederemus eiuſdem; prout ſecundum Deum procedendum videremus in eo; nos autem tunc temporis varijs negotijs occupati, bonæ memoriæ Iacobo Epiſcopo Taurinenſi dedimus in mandatis, vt perſonaliter ad monaſterium memoratum accedens, diligenter inquireret voluntatem Epiſcopi, Cleri, & populi, vt ſi videret, poſſe fieri ſine ſcandalo, Mortarienſium domui monaſterium concederet ſæpe dictum: alioquin quod ſuper hoc inueniret, nobis per ſuas literas intimaret: Præfatus verò Taurinenſis iuxta mandatum noſtrum perſonaliter ad Papienſem ciuitatem accedens, & ſuper dicto negotio diligenter inquirens Epiſcopi, Cleri, & populi voluntatem, omnes in hoc inuenit vnanimes, & concordes; & cum tandem deliberato conſilio reſpondiſſent, quod huiuſmodi tranſlationem plurimum acceptabant, ſaluo tamen iure Apoſtolicæ Sedis, & Imperij, ac Epiſcopi, & ciuitatis Papien. ac iure, & honore aduocatorum monaſterij memorati, Taurinenſis idem ad ſæpe dictum monaſterium cum præfatis Papien. Epiſcopo, cleri, ac populi multitudine procedens, monaſterium ipſum cum omnibus Eccleſijs, poſſeſſionibus, iuribus, ac alijs pertinentijs ſuis Domui Mortarienſi liberè, & abſolutè ea, qua fungebatur autoritate conceſſit, expreſſo, vt monaſterium ipſum caput Mortarienſis Ordinis de cætero haberetur; ac Præpoſitum Mortarienſem, qui tunc temporis erat ibi, vice, ac nomine eiuſdem domus in ipſius monaſterij corporalem poſſeſſionem induxit, tribuendo ei liberam facultatem poſſeſſionem omnium temporalium, & ſpiritualium, quæ ad ipſum monaſterium pertinebant, autoritate propria nanciſcendi, cuius proceſſum autoritate legationis nobis commiſſæ duximus poſtmodum confirmandum. Vnde nominatus prædeceſſor noſter inſtrumentis, in quibus omnia ſupradicta continebantur plenius, diligenter inſpectis, conceſſionem prædictam corroborans, monaſterium ipſum cum vniuerſis iuribus, poſſeſſionibus, Eccleſijs, & alijs pertinentijs ſuis temporalibus, & ſpiritualibus vobis, & per vos Ordini veſtro autoritate Apoſtolica confirmauit, & ſcripti ſui patrocinio communiuit. Statuens, vt Ordo Mortarienſis ibidem perpetuis temporibus ſeruaretur. Cum igitur ſint quatuor, quæ ſpecialiter videntur exigere: videlicet reuerentia B. Auguſtini, cuius corpus requieſcit ibidem, autoritas loci, deuotio cleri, & populi Papienſis, qui non æquanimiter ſuſtinerent, vt caput noſtri Ordinis alibi transferretur, necnon inhabilitas Mortarienſis loci, qui guerris, & multis alijs ſeruitutibus expoſitus eſſe dignoſcitur, propter quod nunquam receſſit à ſuo capite, & per diuerſa loca vagari aliquando miſerabiliter fuit compulſa, vt in monaſterio memorato caput veſtri Ordinis habeatur, vniuerſitatem veſtram rogandam duximus, & monendam, per Apoſtolica ſcripta mandantes, quatenus Abbati eiuſdem monaſterij obediatis humiliter, & deuotè. Datum Perus. 4. Kal. Nouemb. 1228. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

TAndem verò cum ad quæſtiones, & lites inter Papienſem, & Mortarienſem conuentum excitatas ſuper electione Abbatis Papienſis, & Præpoſiti Mortarienſis, necnon ſuper loco celebrandi Capitulum Generale tollendas, priores Gregorij IX. literæ non ſufficerent, has poſteriores addidit, quibus nonnulla ſtatuta ab vtriſque pro bono pacis edita, autoritate Apoſtolica firmauit.

Gregorius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Præpoſito, & Conuentui, ac Generali Capitulo Mortarienſi, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Cum à nobis petitur, quod iuſtum eſt, & honeſtum, tam vigor æquitatis, quã ordo exigit rationis, vt id per ſollicitudinem officij noſtri ad debitum perducatur effectũ. Ex parte ſiquidẽ veſtra Nobis extitit inſinuatũ, q̃ cum inter

vos ex parte vna, & Venerabilem Abbatem, & Conuentum S. Petri in Cœlo aureo Papiæ Mortarienſis Ordinis ex alia ſuper celebrandũ Capitulo, & electione Abbatis S. Petri prædicti, ac Præpoſiti veſtri, frequenter quæſtio fuiſſet exorta, vos tandem cupientes materiam huiuſmodi quæſtionis æqua prouidentia remouere, ſic cum eiſdem Abbate, & Conuentu duxiſtis vnanimiter, & concorditer deliberatione prouida ſtatuendum: vt vno anno in feſto S. Crucis menſis Septembris apud veſtram, ſequenti verò apud eiuſdem S. Petri Eccleſias in feſto S. Auguſtini Auguſti menſis Generale Capit. Mortarienſis Ord. celebretur, & quæ in vtroque Capit. fuerint regulariter conſtituta in vtraque, ac reliquis Eccleſijs Mortarienſis Ordinis irrefragabiliter obſeruentur. Obeunte verò te fili Præpoſite, vel tuorum quolibet ſucceſſorum, nullus præponatur ibidem, niſi quem vos, Conuentus, cum Prioribus Eccleſiarum ipſarum, ac Eccleſiarum ſubiectarum eiſdem Canonicè abſque vitio duxeritis eligendum. Statuiſtis inſuper, quod ſimili modo Abbas S. Petri cum ſubſtituendus fuerit, eligatur, qui corrigendi Præpoſiti, & Canonicorum veſtrorum exceſſus, & viſitandi veſtram Eccleſiam liberam habeat facultatem, quod tibi fili Præpoſite & ſucceſſoribus tuis in S. Petri Eccleſia reſeruetur, prout inſtrumento inde confecto dicitur plenius contineri. Veſtris precibus igitur grato concurrentes aſſenſu, quod ſuper præmiſſis à vobis pro pace, ac tranquillitate Ordinis veſtri piè, ac prouidè factum eſt, in hac parte autoritate Apoſtolica confirmamus, & præſentis ſcripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem id attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Datum Viterbij nonis Iunij, Pontificatus noſtri anno vndecimo 1238.

Manſerunt idem Canonici Mortarienſis in dicto monaſterio D. Petri in Cœlo aureo annis circiter ducentis ac nonaginta, nimirum vſque ad annum ſalutis 1509. quo tempore ipſis Mortarienſibus rogantibus, quod monaſterium Abbati ſeculari commendatum in deterius vergeret, per noſtros Canonicos Lateranenſes fuit aliqualiter reformatum, retenta nimirum ab Abbate ſeculari abbatia, cum magna parte bonorum, & conſtituto eius loco Præpoſito, cui regimen Eccleſiæ, ac Monaſterij cum reliqua parte bonorum, & iuriũ, Sedes Apoſtolica commiſit. Interim dum præfati Mortarienſes ſoli dictam baſilicam tenerent, poſt centum annos Ioannes Papa huius nominis XXII. Veneran. Patres Ordinis Eremitarum illis adiunxit, quod quemadmodum euenerit, in ſequenti Capitulo aperiemus.

CAPVT SEXAGESIMVMTERTIVM.

Ioannem XXII. Eremitis Auguſtinenſibus D. Petri Baſilicam, vel monaſteriũ, vel D. Auguſtini Corpus nullatenus dediſſe.

SEptima aſſertio mea ſuperius conſtituta hæc eſt. Licet Ioannes XXII. Eremitas Diui Auguſtini nuncupatos ad diuina in præfata Baſilica peragenda Canonicis Regularibus ſociauerit, nullatenus tamen ipſam Eccleſiam, aut Monaſterium, multo minus ſacras D. Auguſtini reliquias eis tradidiſſe, nedum titulo reſtitutionis ſpoliorum hæc illis reddidiſſe, quemadmodũ frater Iordanus de Saxonia lib. 1. cap. 18. Coriolanus in ſua Chronica, Ioannes Marquez cap. 15. §. 2. & alij non pauci eiuſdem Ordinis autores ſcribunt. Probatur autem hæc veritas ex ipſiſmet literis Apoſtolicis ea de cauſa confectis, quarum vel ſola ſimplex lectio ſufficere poteſt ad nebulas errorum, & mendaciorum diſſipandas, quibus nonnulli veritatem obruere ſe poſſe arbitrantur. Quorum idcirco exemplum hic ante omnia excudendum fideliter curaui, quod eiuſmodi eſt: I.

Ioannes Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Dilectis filijs Priori, Principali, & fratribus Ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini ſalutem, & apoſtolicam benedictionem. Veneranda Sanctorum Patrum, &c. ſequuntur laudes Beatiſſimi Patris Auguſtini, & infra: *hac dum nos qui licet immeriti vices Dei, & Domini Noſtri Ieſu Chriſti tenemus in terris, quibusque totius gregis Dominici cura ab ipſo Domino in perſona B. Petri Principis Apoſtolorum, cuius ſucceſſor exiſtimus commiſſa eſt, qua deuotione recolimus, & profunda meditatione penſamus, dignum arbitramur, & congruum, vt vbi tanti Doctoris, & Præſulis corpus tumulatum quieſcere dicitur, ibi veneratio, quod ſibi honoris & laudis ab vniuerſali exhibetur Eccleſia ſingulari quadam reuerentia à vobis, & fratribus Ordinis veſtri, qui ſub eiuſdem Patris Regula degitis, & ſancta obſeruatione militatis, quique diuinis inſiſtitis, laudibus vacatis, orationi intenditis, exhortationi inſudatis, ſtudio, & animarum ſaluti propenſius vigilatis, ſpecialiter honoretur; quatenus vobis tanquam membra ſuo capiti, filij patri, magiſtro diſcipuli, Duci milites cohærentes Deo, & ipſi ſancto, autoritate fulti Apoſtolica, præcordialius iubiletis, vbi & præceptoris veſtri, Patris, Ducis, & Capitis Auguſtini noueritis reliquias fore ſepultas. Ea propter ad honorem ſanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Beatæ, & Glorioſæ ſemperque Virginis Genitricis Dei Mariæ, Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ac eiuſdem B. Auguſtini doctoris egregij, omniumq; Sanctorum, necnon Diuini cultus augmentum, de fra-*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN